

АОМИН

НАЙ-СТАРАТА ЕВРОПЕЙСКА КОЛОНИЯ Е ВРЪЗКА МЕЖДУ ИЗТОКА И ЗАПАДА

Разположен в устието на река Чжуцзян на брега на Южнокитайското море, Аомин (Макао) е Специален административен район на Китай, с гарантирана икономическа свобода в рамките на принципа „Една държава - две системи“.

Регионът, който се намира в провинция Гуандун, на около 60 км от Сянган и 145 км от град Гуанджоу, обхваща едноименния полуостров и два острова - Тайпа и Колоан. За разлика от другите китайски метрополиси като Пекин, Шанхай или Гуанджоу, Макао с неговите 27,5 кв. км и население от 469,800 жители (95% от които китайци, а 5% португалци и др./ е твърде малък.

През 1949 година, вследствие на приток от китайски бежанци от континента, населението на града се увеличава многократно. През 1974 година Макао е признат за китайска територия, подчинена на португалската администрация. Според условията на споразумение, прието през 1987 година, на 20 декември 1999 Португалия официално предава Макао на Китай, а градът вече се нарича със своето китайско име Аомин.

Името Макао, произлиза от думата Магао (храмът А-Ма) - светилище, посветено на почитаната от жителите на района свещена морска богиня Мадзу. Легендите разказват, че когато португалците стъпват за пръв път по тези места, един от офицерите пита местен рибар за името на земята. Човекът, който не разбрал зададения му въпрос, отговорил „Магао“ - името на храмът А-Ма, пред който стоели. Така думата става португалското наименование на земята, която в продължение на близо 400 години се развива като европейска колония.

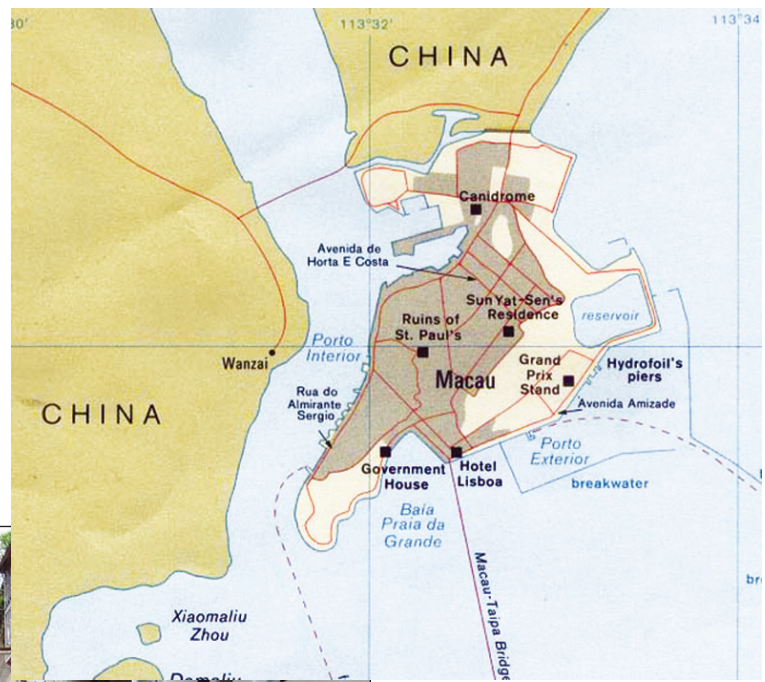
Португалците идват за пръв път на полуострова в средата на 16 век, по време на експанзията на „големите открития на навигацията“ на европейските колониалисти. Под претекст, че имат нужда да сушат на слънце подгизналите от водата стоки, португалците придобиват правото да се заселят на вече отворения за търговия полуостров Макао и чрез подкуп, дадени на длъжностни лица от династията Мин, бързо успели да разширят територията под своя контрол. Така постепенно те я завземат и налагат своята колониална власт, която в Китай винаги са смятали за нелегитимна.

В началото на 17 век, португалците построяват няколко

укрепления за защита от опитатите на холандците и др., да се установят тук. В средата на века селището е разделено на две части - португалска на юг и китайска на север. През 1849 Португалия обявява Макао за свободно

пристанище. В края на 18 и началото на 19 век Католическата църква засилва влиянието си като ремонтира основните църковни храмове и строи нови. Поради ролята на Макао като търговски център - както по маршрута Ев-

мето на първите португалски заселници започва да оформя чертите на видимата и днес двойствена култура. Освен в смесицата от архитектурни стилове при много сградите и паметниците, симбиозата между изтока и запада се разкрива в религиозната толерантност, в уникалната кухня (сама по себе си смесица от кулинарни традиции), но и в невидимия дух на града, свързан с това културно наследство, който се разкрива дори само от факта, че двата най-големи празника за местната общност са европейската и китайската нова година.

Двата прилежащи острова - Тайпа и Колоан, свързани с полуострова посредством два моста, дълги между 2,5 и 4,5 км, разкриват природните красоти на морския пейзаж. Заливът Хак Са и Бамбуковият залив са две спиращи дъха природни забележителности, но и едни от най-добрите места за плаж в Аомин.

Градът е рай и за любителите на кулинарното изкуство. Тук те могат да се насладят на храна от цял свят, включително и на кантонската и на местната кухня. Уникалността на макао-португалската кухня идва от комбинацията между няколко традиции - португалска (която е силно повлияна от африканската и индийската кухни и техните подправки), индийска, малайска и китайска - и поради това не се среща никъде другаде по света.

Мусонният климат на Макао, попадащ в източноазиатската субтропическа зона, осигурява целогодишно топло време със средна температура от 22 градуса, като в най-топлия месец юли температурата е около 30 градуса, а в най-студения - януари - около 14 градуса. За сметка на това обаче влажността е твърде висока - 80%, а дъждовете са твърде често явление в периода юли-септември.

Най-старата европейска колония в източна Азия, векове наред е играла ролята на връзка между Изтока и Запада. В продължение на близо 5 века Аомин изпълнява двойствена функция - на врата към Китай, но и на прозорец за Китай към западния свят, с историческо значение за отварянето на империята към Европа.

ропа - Япония, така и за китайската търговия по море, повечето чуждестранните компании установяват свои бази. В края на 19 век, Макао привлича финансови средства, като се утвърждава като популярно място за пребиваване на чужденци. В резултат на това започват да се строят луксозни вили, както и сгради с нови функции като Театър Дон Педро V, Военния клуб, мавританските казарми, хотел Бела Виста. По същото време китайците продължават да строят сгради и храмове в техния традиционен стил. През този период започва и процесът на отводняването на земя, продължил и през 20 век, което води и до значително увеличаване на урбанизираната зона.

По-голямата част от населението (близо 95%) живее на едноименния полуостров, където източната и западната традиция се преплитат. Различни по вид, стил и произход сгради и исторически места изграждат уникалната атмосфера на града, събрал в едно европейския барок и традиционния китайски стил. Икономиката на Макао е отворена пазарна система, чиито основни стълбове са износът на храни, туризмът и хазартната индустрия, недвижимите имоти и банковите застраховки.

В северната част на града се разкриват руините на църквата Свети Павел и на Монте Форт, една от най-западните крепости в Макао. Градският музей, намиращ се в близост, разказва историята на града, който още от вре-